

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 7C/38/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716201208
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5716201208.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč v právnej veci žalobkyne: S. E., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX Ž. Č.. XX, zastúpená: Občianske združenie Centrum správnej pomoci Martin so sídlom J. Šikuru 4850/1, 038 61 Martin, IČO: 51 472 236, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neplatnosti zmlúv, takto

rozhodol:

- I. Žaloba žalobkyne, ktorou žiadala, aby súd zaviazal žalovaného vydať jej bezdôvodné obohatenie z úverovej zmluvy číslo 8500024158 vo výške 1 503 €, zo zmluvy o úvere číslo 8500021686 vo výške 1 534,20 €, zo zmluvy o úvere číslo 8500010822 vo výške 1 534,20 € a zo zmluvy o úvere č. 8500010823 vo výške 970 €, sa zamietá.
- II. Žaloba žalobkyne v časti, ktorou žiadala, aby súd určil, že rozhodcovská zmluva číslo 8500024158 zo dňa 19.04.2013, rozhodcovská zmluva číslo 8500021696 zo dňa 19.02.2013, rozhodcovská zmluva číslo 8500010822 zo dňa 27.03.2012 a rozhodcovská zmluva číslo 8500010823 zo dňa 27.03.2012 sú neplatné, sa zamietá.
- III. Žalovaný má voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, ktorá bola doručená 03.02.2016, žalobkyňa žiadala, aby súd určil, že zmluvné odplaty dojednané zmluvami o revolvingovom úvere medzi žalobcom a žalovaným sú neplatné v časti, v ktorej sú dohodnuté odplaty za poskytnutý úver prevyšujúci finančné hodnoty, a to podľa úverovej zmluvy zo dňa 19.04.2013 nad 1 103,74 €, zo zmluvy zo dňa 19.02.2013 nad 1 117,08 €, z úverovej zmluvy zo dňa 27.03.2012 nad sumu 1 114,20 € a z úverovej zmluvy zo dňa 27.03.2012 nad sumu 704,88 €.

Ďalším podaním zo dňa 30.11.2016, ktoré bolo označené ako vyjadrenie ku konaniu, žalobkyňa svoj návrh na rozhodnutie formulovala iným spôsobom. Následne podaním zo dňa 22.03.2017 (č.l. 92), ktoré bolo označené ako doplnenie žalobného návrhu, si žalobkyňa uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z podania však nebolo jasné, či sa jedná o rozšírenie pôvodnej žaloby žalobkyne o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo o zmenu pôvodne uplatneného nároku na základe podanej žaloby zo dňa 03.02.2016.

2. Súd pripustil zmenu žaloby podľa podania žalovanej zo dňa 22.03.2017, ktorou žalobkyňa žiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia.

3. Rozsudkom č.k. 7C/38/2016-108 zo dňa 22.05.2017 súd zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie zo zmluvy o úvere č. 8500024158 vo výške 1 503 €, zo zmluvy o úvere č. 8500021686 vo výške 1 534,20 €, zo zmluvy o úvere č. 8500010822 vo výške 1 534,20 € a zo zmluvy o úvere č. 8500010823 vo výške 970 €.

4. Odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu uznesením č.k. 7Co/25/2018-157 zo dňa 07.02.2018 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Zrušujúci rozsudok odôvodnil tým, že na základe viacerých podaní žalobkyne si súd prvej inštancie neujasnil čo je predmetom konania. Odvolací súd poukázal na to, že podaním žalobkyne zo dňa 22.03.2017 sa na rozdiel od pôvodnej žaloby zo dňa 03.02.2016 žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia. Konštatoval, že nie je jasné, či sa jedná o rozšírenie pôvodnej žaloby žalobkyne o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo o zmenu pôvodne uplatneného nároku. Konštatoval, že prvoinštančný súd si neujasnil to, čo je predmetom konania.

5. Súd vyzval žalobkyňu, a to uznesením č.k. 7C/38/2016-178 zo dňa 15.06.2018, aby svoje nejasné a neúplné podanie zo dňa 22.03.2017 doplnila a opravila.

6. Podaním zo dňa 04.07.2018 žalobkyňa svoje predchádzajúce podania upresnila a žiadala, aby súd zaviazal žalovaného jej vydať bezdôvodné obohatenie zo všetkých štyroch úverových zmlúv, a to v rovnakej výške ako žiadala podaním zo dňa 22.03.2017. Počas výsluchu, ktorý sa konal dňa 02.10.2018 žalobkyňa takto uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia potvrdila. Uviedla, že bezdôvodné obohatenie žiada, pretože úverové zmluvy sú bezúročné a bezpoplatkové.

7. Následne súd uznesením č.k. 7C/38/2016-190 zo dňa 02.10.2018 pripustil zmenu žaloby v znení podania žalobkyne zo dňa 22.03.2017, podľa ktorej sa žalobkyňa domáhala, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by žalovanému uložil povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. 8500024158 vo výške 1 503 €, zo zmluvy č. 8500021686 vo výške 1 534,20 €, zo zmluvy č. 8500010822 vo výške 1 534,20 € a zo zmluvy č. 8500010823 vo výške 970 €.

8. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 06.11.2018 neboli predložené sporné úverové zmluvy. Bola predložená len úverová zmluva č. 8500010823. Súd uložil žalobkyni, aby súdu chýbajúce úverové zmluvy ako dôkaz predložila tak, aby súd mohol posúdiť, či neboli uzatvorené v rozpore s predpismi na ochranu spotrebiteľov a či sa nejedná o zmluvy bezúročné a bezpoplatkové. Nariadil, aby vo všetkých štyroch prípadoch predložila oznámenie o schválení úveru. Súd žalobkyňu vyzval, aby preukázala aj to, v akej výške jej bol na základe úverových zmlúv poskytnutý úver, a to zvlášť na každú úverovú zmluvu, a koľko na každý z úverových vzťahov zaplatila v členení na úroky za poskytnutie úveru a istinu úveru.

V prílohe podania zo dňa 20.11.2018 žalobkyňa ako dôkaz doplnila zmluvy o úvere, vrátane oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, potvrdenia o prevzatí peňažných prostriedkov na základe uzatvorených úverových zmlúv, a čo sa týka úverovej zmluvy č. 8500021686 a č. 8500010822, predložila aj výpis z účtovnej evidencie.

9. Žalovaný sa k zmenenej žalobe opätovne vyjadril, a to podaním zo dňa 04.11.2018, v ktorom uviedol, že o nárokoch žalovaného ako veriteľa zo štyroch sporných úverových zmlúv už bolo v minulosti právoplatne rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom. Žalobkyňa sa zrušenia rozhodcovského rozsudku nedomáhala ani v prebiehajúcich exekučných konaniach. Žalovaný uviedol, že čo sa týka dlhu z úverovej zmluvy č. 8500010823, ktorý bol priznaný rozhodcovským rozsudkom, bol tento dlh v exekučnom konaní vymožený. Dlh, ktorý vznikol na základe rozhodcovského rozsudku zo spornej úverovej zmluvy č. 8500010822 je takisto predmetom exekučného konania, ktoré je vedené na Okresnom súde Martin. Podľa žalovaného plnenie vymožené v rámci exekučného konania, na základe exekučného titulu, predstavuje nárok, ktorý nemôže byť spochybnovaný a finančné prostriedky získané v exekúcii nemôžu predstavovať bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného.

V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v obdobnej veci č.k. 15Co/88/2018-161 zo dňa 15.08.2018 a citoval bod 18 tohto rozhodnutia: „Právna úprava platná v rozhodnom čase umožňovala exekučnému súdu, teda okresnému súdu, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní skúmať exekučný titul počas celého konania (§ 41 Exekučného poriadku a § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní) a v prípade zistenia, hoci aj v štádiu už prebiehajúcej exekúcie, že súdu predložený exekučný titul nespĺňa

podmienky vykonateľnosti, na takéto zistenie nezákonnosti vedenia exekúcie adekvátne procesne zareagovať zastavením exekúcie (§ 57 ods. 2 Exekučného poriadku). Preskúmať rozhodcovský rozsudok a prípadne zmať jeho účinky ako exekučného titulu mala žalobkyňa možnosť aj podaním žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá vo svojej podstate plní funkciu mimoriadneho oprávneného prostriedku proti právoplatnému rozhodcovskému rozsudku. Pokiaľ rozhodcovský rozsudok vydaný na základe zákona o rozhodcovskom konaní nebol zrušený a ani inak právne relevantným spôsobom nezanikli jeho účinky, potom nemožno plnenie ktoré bolo vymožené na jeho základe posúdiť ako bezdôvodné obohatenie.“

Z uvedeného vyplýva, že ak je o určitom nároku právoplatne rozhodnuté a toto rozhodnutie nie je zrušené v predpísanom konaní, potom nie je možné ho prehliadať alebo neakceptovať alebo nerešpektovať jeho účinky. Podľa žalovaného je neprípustné, aby súd konal o nároku na vydanie tvrdeného bezdôvodného obohatenia, ak povinnosť plniť bola právoplatne uložená, je vymáhaná a je tu exekučný titul.

Žalovaný namietal aj neexistenciu relevantného dôkazu o tvrdení žalobcu o výške a vzniku bezdôvodného obohatenia.

Podľa žalovaného, vzhľadom na obsah súdneho spisu, nie je sporné, že žalobkyňa uplatnila požiadavku na vydanie bezdôvodného obohatenia až podaním doručeným dňa 04.07.2018, ktorým konkretizovala svoje skoršie podania. K uplatneniu práva na súde dochádza okamihom, keď sporová strana riadne vymedzí svoju požiadavku tak, ako to predpokladajú procesné predpisy.

Z týchto dôvodov žalovaný namietal premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z úverovej zmluvy č. 8500010822, ku ktorému došlo dňa 10.12.2016, zo zmluvy o úvere č. 8500010823, ku ktorému došlo dňa 17.12.2016 a z úverovej zmluvy č. 8500024158, ku ktorému došlo dňa 10.12.2016. Zo zmluvy o úvere č. 8500021686, bol nárok premlčaný dňa 10.11.2017, keď uplynula subjektívna premlčacia lehota.

Žalovaný svojím podaním vyvracal aj argumenty o tom, že sporné úverové zmluvy neobsahujú zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predpísané náležitosti a preto sa považujú za bezúročné a bezpoplatkové. Z týchto dôvodov žalovaný navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Ako dôkaz žalovaný predložil výpočet ročnej percentuálnej miere nákladov pre sporné spotrebiteľské úvery.

10. Ďalším podaním žalovaného zo dňa 11.03.2019, žalovaný namietal premlčanie uplatnených nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože uplatnil návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia až podaním doručeným dňa 04.07.2018, ktorým riadne vymedzil svoju pohľadávku. Žalovaný ako dôkaz predložil aj štyri rozhodcovské rozsudky, ktoré sa týkajú sporných zmlúv, ako aj potvrdenia o vyplatení sporných úverov na účet žalobkyne.

11. Podaním žalobkyne zo dňa 04.03.2019, žalobkyňa opäť žiadala o zmenu (rozšírenie) žalobného návrhu a domáhala sa, aby súd určil, že rozhodcovská zmluva č. 8500024158 zo dňa 19.04.2013 je neplatná a rovnako je neplatná aj rozhodcovská zmluva č. 8500021696 zo dňa 19.02.2013, rozhodcovská zmluva č. 8500010822 zo dňa 27.03.2012 a rozhodcovská zmluva č. 8500010823 zo dňa 27.03.2012. Tri zo štyroch rozhodcovských zmlúv žalobkyňa ako dôkaz súdu predložila. Nepredložila rozhodcovskú zmluvu č. 8500010823 zo dňa 27.03.2012.

12. K opätovnému návrhu na zmenu (rozšírenie) žaloby, týkajúceho sa sporných úverových zmlúv, sa žalovaný vyjadril podaním zo dňa 14.03.2019 tak, že na základe sporných rozhodcovských zmlúv už došlo k vykonaniu rozhodcovského konania, pričom spochybníť platnosť rozhodcovskej zmluvy bolo možné, či už počas tohto konania, alebo žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku. To sa však nestalo a nie je možné to obchádzať podanou rozšírenou žalobou. Žalovaný podrobným spôsobom odôvodňuje svoje presvedčenie, že sporné rozhodcovské zmluvy sú platné. V tejto súvislosti poukazuje aj na viaceré rozhodnutia tuzemských súdov v obdobných veciach. Žalovaný žiadal, aby súd navrhovanú zmenu žaloby ohľadne určenia, že rozhodcovské zmluvy sú neplatné, nepripustil, pretože výsledky doterajšieho konania nemôžu byť podkladom pre konanie o takto zmenenej žalobe, v zmysle podania žalobkyne, ktoré bolo súdu doručené dňa 05.03.2019.

13. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že uzatvorili štyri úverové zmluvy, a to úverovú zmluvu č. 8500024158 dňa 19.04.2013, úverovú zmluvu č. 8500021686 dňa 19.02.2013, úverovú zmluvu č. 8500010822 dňa 27.03.2012 a úverovú zmluvu č. 8500010823 dňa 27.03.2012. Na základe týchto úverových zmlúv boli žalobkyni dohodnuté finančné prostriedky aj poskytnuté. Žalobkyňa si svoje záväzky z týchto zmlúv neplnila a vznikol jej dlh. Dlhy, ktoré vznikli zo všetkých štyroch sporných úverových zmlúv boli judikované rozhodcovskými rozsudkami, ktoré sú právoplatné a vykonateľné. Dva z týchto rozsudkov sú v súčasnosti predmetom exekučného konania.

14. Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline so sídlom Vojtecha Tvrdeho 21, 010 01 Žilina rozsudkom č.k. RK-PC-332/14-LP zo dňa 19.03.2014 zaviazal S. E. (v tomto spore žalobkyňu), aby spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. zaplatila dlh z úverovej zmluvy vo výške istiny 966,00 €, zmluvnú pokutu 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,15 % ročne z jednotlivých súm špecifikovaných vo výroku rozhodnutia. Záväzok z úverovej zmluvy č. 8500010823 bol predmetom exekučného konania vedeného na Okresnom súde Martin sp. zn. 18Er/4196/2014. Podľa potvrdenia súdneho exekútora JUDr. Jána Gaspera, bola táto pohľadávka ku dňu 08.12.2014 vymožená v plnom rozsahu.

15. Rozhodcovským rozsudkom, ktorý vydal ten istý rozhodcovský súd č.k. RK-PC-426/14-LP zo dňa 26.03.2014 bola S. E. zviazaná zaplatiť spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. dlh z úverovej zmluvy č. 8500010822 vo výške 1 589 € a zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne, a úrok z omeškania vo výške 1,15 % ročne zo súm špecifikovaných vo výroku rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06.05.2016. Priznaná pohľadávka spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. je predmetom exekučného konania, ktoré je vedené na Okresnom súde Martin sp. zn. 18Er/4197/2014.

16. Ďalším rozhodcovským rozsudkom č.k. RP-PC-2014/14-EK zo dňa 02.10.2015, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina, bola S. E. zviazaná zaplatiť spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. dlh z úverovej zmluvy č. 8500024158 vo výške 2 096,75 € a zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne, a úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo súm špecifikovaných vo výroku rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.11.2015.

17. Rozhodcovským rozsudkom, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline so sídlom Vojtecha Tvrdeho 21, 010 01 Žilina č.k. RK-PC-1491/14-LP zo dňa 20.11.2014 bola S. E. zviazaná zaplatiť spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. dlh z úverovej zmluvy č. 8500021686 vo výške 2 018,40 € a zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne, a úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo súm špecifikovaných vo výroku rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.12.2014.

18. Tri zo štyroch rozhodcovských rozsudkov boli vydané počas účinnosti zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Pokiaľ bola žalobkyňa s rozhodcovskými rozsudkami nespokojná, mohla sa podľa tohto zákona domáhať podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to za podmienok uvedených v § 40 citovaného zákona.

Podľa § 41 citovaného zákona účinného do 31.12.2014, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku bolo možné podať v lehote 30-tich dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Žalobkyňa netvrdila a ani nepreukázala, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podala.

19. V rámci konania o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku je súd povinný preskúmať aj platnosť rozhodcovských zmlúv, ktoré zakladajú príslušnosť a právomoc rozhodcovského súdu. Vo všetkých štyroch prípadoch, keď rozhodcovské súdy vydali rozhodcovský rozsudok, prioritne preskúmali platnosť rozhodcovských zmlúv a keďže vo veciach rozhodli, ich platnosť akceptovali.

20. Čo sa týka štvrtého rozhodcovského rozsudku, a to č.k. RK-PC-2014/14-EK zo dňa 02.10.2015, ktorého predmetom bol dlh z úverovej zmluvy č. 8500024158, tento bol vydaný za účinnosti zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Aj voči tomuto rozsudku mala žalobkyňa možnosť podať žalobu o jeho zrušenie, a to podľa § 45 citovaného zákona.

Podľa § 45 ods. 1 písm. e/ citovaného zákona, ak spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 zákona alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, je možné sa domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku. Zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa citovaného ustanovenia je možné sa domáhať vtedy, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, alebo ak stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

Aj v týchto prípadoch sa mohla žalobkyňa ako spotrebiteľka domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku (§ 45 ods. 1 písm. i/ a písm. j/ zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní).

Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku bolo možné podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania (§ 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní). Lehota na podanie žaloby žalobkyni uplynula začiatkom roku 2016.

21. Právna úprava platná v rozhodnom čase umožňovala exekučnému súdu, teda Okresnému súdu Martin, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní skúmať záväznosť exekučného titulu počas celého konania (§ 41 Exekučného poriadku a § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní) a v prípade zistenia, hoci aj v štádiu prebiehajúcej exekúcie, že predložený exekučný titul (rozhodcovský rozsudok) nespĺňa podmienky vykonateľnosti, na takého zistenie a nezákonnosť vedenia exekúcie adekvátne procesne zareagovať zastavením exekúcie a to podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku.

Čo sa týka exekúcie vedenej na tunajšom súde sp. zn. 18Er/4196/2014 ohľadne pohľadávky zo spornej úverovej zmluvy č. 8500010823, toto konanie zastavené nebolo a pohľadávka bola podľa potvrdenia súdneho exekútora ku dňu 08.12.2014 vymožená v plnom rozsahu.

Čo sa týka exekučného konania vedeného na tunajšom súde sp. zn. 18Er/4197/2014, zatiaľ súd poverenie na vykonanie exekúcie nevydal. Žalobkyňa má možnosť sa brániť námietkami proti upovedomeniu o začatí exekúcie.

Súd aj z úradnej povinnosti posudzuje exekučný titul, ktorým je rozsudok vydaný rozhodcovským súdom, či bol vydaný v súlade s predpismi na ochranu práv spotrebiteľov a pokiaľ zistí takýto rozpor, poverenie na vykonanie exekúcie nevydá alebo už prebiehanú exekúciu zastaví (§ 57 Exekučného poriadku).

22. Zmarenie účinkov exekučného titulu, mohla žalobkyňa dosiahnuť aj podaním žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá vo svojej podstate plní funkciu mimoriadneho opravného prostriedku proti právoplatnému rozhodcovskému rozsudku. Pokiaľ však rozhodcovský rozsudok vydaný na základe zákona o rozhodcovskom konaní nebol zrušený a ani inak právne relevantným spôsobom nezanikli jeho účinky, potom nemožno plnenie, ktoré bolo vymožené na jeho základe posúdiť ako bezdôvodné obohatenie.

Ani jeden zo štyroch rozhodcovských rozsudkov, ktorými bola žalobkyňa k plneniu zaviazaná, nebol zrušený a rozsudky sú právoplatné, a preto plnenie, ktoré bolo poskytnuté na základe týchto rozhodcovských rozsudkov, nie je možné považovať za bezdôvodné obohatenie.

23. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 citovaného zákona, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Vzhľadom na citované ustanovenie Občianskeho zákonníka nie je možné konštatovať, že plnenie na základe sporných úverových zmlúv, ktoré bolo priznané právoplatnými rozhodcovskými rozsudkami, je takým plnením, ktorým sa žalovaný bezdôvodne obohacuje.

Z tohto dôvodu súd žalobu žalobkyne, ktorou žiadala, aby súd zaviazal žalovaného vydať jej bezdôvodné obohatenie z úverovej zmluvy č. 8500024158 vo výške 1 503 €, zo zmluvy o úvere č. 8500021686 vo výške 1 534,20 €, zo zmluvy o úvere č. 8500010822 vo výške 1 534,20 € a zo zmluvy o úvere č. 8500010823 vo výške 970 € zamietol, a to v plnom rozsahu.

24. Súd zamietol aj žalobu, ktorou žalobkyňa žiadala, aby súd určil, že rozhodcovské zmluvy sú neplatné.

K žalobe, ktorá je podaná na rozhodcovský súd je žalobca povinný pripojiť aj kópiu rozhodcovskej zmluvy (§ 18 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z.).

Podľa § 21 ods. 1 citovaného zákona, rozhodcovský súd je oprávnený rozhodnúť vo svojej právomoci vrátane námietok týkajúcich sa existencie alebo platnosti rozhodcovskej zmluvy, ak dospeje k záveru, že nemá právomoc rozhodovať vo veci samej, uznesením rozhodcovské konanie zastaviť.

Bolo preukázané, že rozhodcovské súdy vo všetkých sporných veciach posúdili platnosť rozhodcovskej zmluvy, a to aj v súvislosti so svojou právomocou vo veci konať a rozhodnúť. Ak by súd dospel k záveru, že na základe rozhodcovskej zmluvy nemá právomoc rozhodovať vo veci samej, je povinný uznesením rozhodcovské konanie zastaviť.

Bolo preukázané, že rozhodcovské súdy rozhodcovské zmluvy posúdili ako platné a na základe nich aj vo veci samej rozhodli.

Z týchto dôvodov súd žalobu žalobkyne v časti, ktorou žiadala, aby súd určil, že rozhodcovská zmluva č. 8500024158 zo dňa 19.04.2013, rozhodcovská zmluva č. 8500021696 zo dňa 19.02.2013, rozhodcovská zmluva č. 8500010822 zo dňa 27.03.2012 a rozhodcovská zmluva č. 8500010823 zo dňa 27.03.2012 sú neplatné, zamietol.

25. Súd by žalobkyňi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať nemohol ani v tom prípade, ak by o dlhoch zo sporných úverových zmlúv rozhodcovský súd už právoplatne nerozhodol, pretože nároky sú premlčané a žalovaný uplatnil námietku premlčania.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

26. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu v tejto veci č.k. 7Co/25/2018 zo dňa 07.02.2018 vyplýva, že žalobkyňa svoj nárok na bezdôvodné obohatenie uplatnila najskôr svojím podaním zo dňa 22.03.2017. Toto podanie žalobkyne zo dňa 22.03.2017, podľa názoru súdu nebolo jasné a zrozumiteľné, a preto súd žalobkyňu vyzval, aby toto svoje nezrozumiteľné a neúplné podanie zo dňa 22.03.2017 doplnila a opravila, čo žalobkyňa urobila až podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 04.07.2018.

Z týchto dôvodov žalovaný namietal, že tento dátum teda 04.07.2018, keď žalobkyňa svoj návrh riadne uplatnila, je rozhodujúcim pre plynutie subjektívnej dvojročnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Podľa názoru žalovaného právo na vydanie tvrdeného bezdôvodného obohatenia, čo sa týka úverovej zmluvy č. 8500010822 zaniklo dňa 10.12.2016, čo sa týka úverovej zmluvy č. 8500010823 zaniklo dňa 17.12.2016, čo sa týka úverovej zmluvy č. 8500024158 zaniklo dňa 10.12.2016 a čo sa týka úverovej zmluvy č. 8500021686 nárok sa premlčal dňa 10.11.2017. Skutočnosť, že tvrdený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný, vyplýva ja z účtovnej evidencie.

27. Čo sa týka úverovej zmluvy č. 8500024158, žalobkyňa na dlh z úveru plnila postupne. Poslednýkrát zaplatila sumu 28,75 € dňa 21.11.2014. Nárok na vrátenie tejto sumy 28,75 € z titulu bezdôvodného obohatenia si mohla uplatniť v dvojročnej premlčacej lehote, ktorá skončila dňa 21.11.2016. Žalobkyňa svoj nárok však riadnym spôsobom uplatnila, až podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 04.07.2018, teda po uplynutí premlčacej lehoty. Rovnako ako posledná splátka vo výške 28,75 € sú premlčané aj splátky, ktoré boli splatené v minulosti pred týmto dátumom.

Čo sa týka tvrdenej pohľadávky na vrátenie bezdôvodného obohatenia z úverovej zmluvy č. 8500021686 z výpisu z účtov jednoznačne vyplýva, že na dlh z úveru poslednýkrát zaplatila sumu 67,85 € dňa 24.06.2014. Toto právo žalobkyňa riadnym spôsobom uplatnila až podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 04.07.2018 a dvojročná subjektívna lehota na uplatnenie tohto práva vo výške tejto splátky 67,85 € zanikla dňa 24.06.2016. Premlčané sú aj ostatné splátky, ktoré boli zaplatené v minulosti pred týmto dátumom.

Čo sa týka tvrdeného bezdôvodného obohatenia z úverovej zmluvy č. 8500010822 z účtovnej evidencie vyplýva, že poslednú splátku, ktorou by mohlo vzniknúť na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie zaplatila dňa 15.01.2014 a to vo výške 80 €. Nárok na vrátenie tejto čiastky by si žalobkyňa mohla uplatniť v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote, ktorá skončila dňa 15.01.2016. Riadny návrh na zaplataenie tejto sumy však podala až dňa 04.07.2018, teda po uplynutí premlčacej lehoty. Rovnako sú premlčané aj splátky, ktoré boli splatené v minulosti pred uvedeným dátumom.

Čo sa týka tvrdeného bezdôvodného obohatenia z úverovej zmluvy č. 8500010823 účtovnú evidenciu splátok na dlh z úveru, žiadna sporová strana nepredložila. Z potvrdenia súdneho exekútora zo dňa 08.12.2014 vyplýva, že celý dlh bol v tom čase už uhradený. Z uvedeného vyplýva, že právo na vrátenie tvrdeného bezdôvodného obohatenia si mohla žalobkyňa uplatniť najneskôr v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote, ktorá uplynula dňa 08.12.2016. Riadny návrh na zaplataenie tejto sumy však žalobkyňa podala až dňa 04.07.2018, teda po uplynutí premlčacej lehoty.

Skutočný postupný vznik prípadného bezdôvodného obohatenia v tomto prípade však preukázaný žalobkyňou ani žalovaným nebol.

28. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenie z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

29. Aj v tomto modelovom prípade by súd musel žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietnuť, pretože nárok bol premlčaný. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia by bol premlčaný aj v tom prípade, ak by súd vychádzal z predpokladu, že podaním žalobkyne zo dňa 22.03.2017 bol nárok uplatnený riadne.

30. Čo sa týka nároku z úverovej zmluvy č. 8500021686 žalovaný na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku zatiaľ nepodal návrh na začatie exekúcie. Je nutné aplikovať ustanovenie § 243d Exekučného poriadku v znení zákona č. 335/2014 Z.z. o rozhodcovskom konaní, podľa ktorého exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky osobitného predpisu (spotrebiteľský spor), vydaného pred 01.01.2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote, nemožno udeliť poverenie na udelenie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestalo účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať. Z uvedeného vyplýva, že aj keď rozhodcovský rozsudok zrušený nebol, výrok tohto rozhodnutia pre účely vykonania exekúcie účastníkov nezaväzuje.

31. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 Civilného sporového poriadku a žalovanému, ktorý bol v spore úspešný, priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku osobitným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.